

Goedkeuring van het op 17 november 1967 te 's-Gravenhage gesloten Aanvullend Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland betreffende rechtsgedingen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Bovengenoemd verdrag beoogt blijkens de préambule het tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Groot-Brittannië op 31 mei 1932 te Londen gesloten verdrag, houdende bepalingen tot het vergemakkelijken van het voeren van rechtsgedingen in burgerlijke en handelszaken, aan te vullen. De tekst van het Verdrag van 1932 is opgenomen in *Staatsblad* 1933, 364; men zie ook *Trb.* 1966, 295.

Het Verdrag van 1932 bevat slechts een regeling over de mededeling van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken alsmede over rogatoire commissies. Het thans aan de orde zijnde verdrag vult deze regeling aan door in de verhouding tussen de twee verdragsstaten voorschriften te geven met betrekking tot de rechtsbescherming en het optreden in rechte (artikel II), de cautio judicatum solvi (artikel III), de rechtsbijstand (artikel IV) en de lijfswang (artikel V).

Een regeling tussen de twee staten van die onderwerpen bij bilateraal verdrag is noodzakelijk, nu is gebleken dat het Verenigd Koninkrijk niet zal toetreden tot het Verdrag betreffende de burgerlijke rechtsvordering van 1954 (*Trb.* 1954, 40).

Ingevolge het Aanvullende Verdrag zullen de onderdanen van de ene verdragsstaat in gebieden van de andere verdragsstaat, waar het verdrag van toepassing zal zijn, ten aanzien van elk der genoemde onderwerpen dezelfde behandeling genieten als onderdanen van die andere verdragsstaat. Men zie voor de betekenis, wat de toepassing van het verdrag aangaat, van „onderdanen”, artikel I, tweede lid, onder *c*, juncto onder *b*, en van „gebieden” („gebied”), artikel I, tweede lid, onder *a*, en artikel IV, derde lid.

De voorschriften van het verdrag zullen slechts van toepassing zijn in burgerlijke zaken, met uitzondering van die be-

treffende de rechtsbescherming en de rechtsbijstand, welke ook voor strafzaken zullen gelden (artikelen I, eerste lid, II, tweede lid, en IV, tweede lid).

In verband met het bepaalde in artikel III (vrijstelling van de cautio judicatum solvi) is het van belang te herinneren aan het op 17 november 1967 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland gesloten Verdrag betreffende de wederkerige erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in burgerlijke zaken (*Trb.* 1967, 197), waarvan de goedkeuring bij de Staten-Generaal aanhangig is (zitting Tweede Kamer 1967—1968 — 9471, R 631). Ingevolge dit verdrag zal een in een verdragsstaat uitgesproken kostenveroordeling in de andere verdragsstaat kunnen worden ten uitvoer gelegd.

Het onderhavige verdrag zal door zijn bekrachtiging voor het Koninkrijk slechts in Nederland van toepassing worden (artikel I, tweede lid, onder *a*). Door een verklaring, als bedoeld in artikel VII, eerste lid, onder *b*, zal de werking van het verdrag kunnen worden uitgebreid tot Suriname en tot de Nederlandse Antillen. De regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen hebben doen weten deze uitbreiding inderdaad te wensen.

De Minister van Justitie,

C. H. F. POLAK.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

DE JONG.